

L'enunciat equival a *Quant val?*, amb el primer element, *quant*, “quina quantitat de, quin nombre de” (DIEC), derivat del llat. QUANTUM, que en cat. pot oferir dos canvis, referents a la primera síl·laba i a la -t final. En el primer cas, el grup QUAN-, que oscil·la entre accent principal i secundari, es manté ([kwa]nt; var. cast.-arag. *quanto* 87, 93, 94, 100) o es monoftonga en [kɔn] (*cont* 28, 42), a través de [kwɔn] 22, amb una àrea semblant a la de [kɔ]tre (cf. mapa 1126; cf. també mapa 1128), però diferent a la de [ko]resma (cf. PALDC, III, mapa 282), síl·laba que, en posició àtona, mostra una àrea més àmplia que la de [kɔn] (hi podria haver influït l'atracció formal de *con* [< *quan* < QUANDO]); *can* 7 (*cant* 4, 9) és un manlleu a l'oc. [kan], escrit *quan*; cal recordar que el substantiu *encant* s'ha interpretat com d'origen oc. (< *en quant*), tot i que no pot deixar de considerar-se genuí, si es compara amb els resultats *nunca* < NUMQUAM, *escama* < SQUAMA (DECat).

Quant a la dental (amb les var. *cont* 28, 42, *cant* 4, 9), per fonosintaxi, assistim a la seva articulació en ross., parlars tarragonins i val., bal. i alg. (a comparar amb

PALDC, IX. Enllaç fonosintàctic de -t final amb vocal: el *front estret*), tenint en compte que tant en val. com en bal. i alg. també sona la -t final en el mot isolat; la var. *quan* (o *con*, *can*) s'explica a partir de sintagmes on el pronom va seguit de mot amb consonant inicial ([kwam b'al?] 103, 164, 176, 179, [kwam b'òls?] 148 o potser també del pl. *quan[ts] cops*).

Com a var. de la pregunta, cal esmentar *assai* 85, *a quant és?* 79, *fa con?* 11, *con fa?* 14, *quant fa?* 85, *quant se feia* 61, *com a què val?* 72, *quant val?* 103, 164, 176, 179, *quant vols?* 148, i, la més original, *molt val?* 189, a partir de la inversió *val molt?* (cf. *molt* 189).

Una mirada territorial mostra, d'un costat, una fidelitat majoritària al manteniment del diftong (*quant*) enfront d'una reducció a *con* en alguns parlars del cat. or., especialment de l'àrea pirinenca; i de l'altre, l'articulació de la dental es revela estable en àrees sobretot laterals (val., ross.) i insulars (bal., alg.).

L'únic mot normatiu és *quant*, des del DOrt, 1917.

